

Manifest “Llibertat: L'Autodeterminació és un dret”

Tot just fa 4 mesos, de matinada, vam veure com Carme Forcadell, Dolors Bassa, Joaquim Forn, Jordi Cuixart, Jordi Sànchez, Jordi Turull, Josep Rull, Oriol Junqueras i Raül Romeva eren traslladats de Catalunya a Madrid, en furgons policials, per afrontar un judici que ja denunciàvem que seria una farsa.

Avui, que el judici a l'1-O s'ha deixat vist per a sentència, constatem que, efectivament, aquest judici ha estat un escarni, un atemptat a la democràcia i als drets civils i polítics i, en especial, al dret a l'autodeterminació. Lluny d'admetre aquest despropòsit, lluny de denunciar les contradiccions de molts dels testimonis i les mentides dites en seu judicial, les acusacions s'han refermat en les peticions de pena per a tots els encausats. I nosaltres, la societat civil, lluny de desanimar-nos, estem més fermes que mai en la defensa dels nostres drets. L'estat espanyol no vol justícia, vol venjança.

Per això, tornem a omplir places i viles dels nostres pobles i ciutats, per deixar ben clar, altre cop, que l'autodeterminació és un dret. No ens cansarem de repetir-ho. L'autodeterminació és un dret! Les 12 persones jutjades al Suprem no són culpables de res. No ho poden ser, perquè només han permès que tothom s'expressés lliurement en un referèndum, pacíficament; van obeir el mandat popular expressat a les urnes. I qui no entengui això és que està més a prop dels totalitarismes que de la democràcia.

A poc a poc, les veritats van aflorant. I la justícia de veritat comença a despertar-se i a deixar en evidència davant del món la injustícia espanyola, cada vegada més aïllada i tancada en si mateixa, que considera Franco cap d'Estat des del 1936, ignorant el govern republicà, i que afirma que el delictes d'odi també ha de protegir els nazis. Una autarquia que prefereix anar de bracet amb l'extrema dreta abans que amb el dret internacional. Primer van ser els tribunals d'Alemanya i Bèlgica i, recentment, el Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària de les Nacions Unides ha demanat també la llibertat dels presos polítics, ha qualificat el judici “d'inversemblant” i ha manifestat que les acusacions penals només busquen coaccionar els acusats per les seves opinions polítiques. I sí, l'ONU també diu que el referèndum és permès a l'Estat espanyol i que les crides a celebrar processos de participació ciutadana, ja siguin fetes per individus o a través d'organitzacions, són “expressions legítimes de l'exercici de la llibertat d'opinió i d'expressió”.

L'Estat espanyol cada dia actua de forma més totalitària i amenaça de tornar a temps passats. Ha volgut fer del judici un instrument per anorrear les idees polítiques, l'independentisme i el dret d'autodeterminació, saltant-se les seves pròpies regles. Fins i tot les Nacions Unides han titllat el tribunal de no ser imparcial, i afirmen que el motiu pel qual s'ha detingut els encausats del Suprem és per haver exercit el dret a les llibertats d'opinió, expressió, associació, reunió i participació! Què farà ara l'Estat espanyol? Desobeirà l'ONU? S'alinejarà amb els Estats repressors i les democràcies low cost? Seguirà avantposant la unitat territorial com un bé suprem davant dels compromisos internacionals que ells mateixos han signat a la declaració universal de drets humans i al pacte internacional de drets civils i polítics?

Davant d'aquest fet no podem sinó demanar l'anul·lació del judici. Volem decapitar l'independència, criminalitzar la dissidència i atemorir tot aquell que no només cregui que la independència és la millor opció, sinó que també la vulgui aconseguir mitjançant procediments democràtics i pacífics. I seguiran tensant la corda, exercint la repressió, fins que no teixim una estratègia unitària. Ja ho deia Rosa Parks: "com més cedíem i obeïem, pitjor ens tractaven".

Tenim centenars de causes obertes arreu del país; tenim presos i exiliats polítics que no sabem quan podran tornar a casa seva; tenim una persona que ha estat un any confinada al seu municipi sense poder-ne sortir; tenim 17 encausats al jutjat 13 de Barcelona, amb bens embargats per haver-se deixat la pell per fer possible l'1-O. I la llista segueix, i és llarga. No podem esperar més: o ens plantem davant de la repressió i teixim una estratègia realista per fer efectiva la independència, o la repressió seguirà indefinidament.

Per això, el dia que acabi el judici tornarem a sortir al carrer i omplirem les places dels pobles per denunciar aquesta farsa. Sota el lema "l'autodeterminació és un dret" sortirem al carrer de nou, a les 8 del vespre. A Barcelona serem a plaça Catalunya.

L'1 d'Octubre ens va marcar el camí: societat mobilitzada, institucions compromeses, ferma, solidaritat, unitat i apoderament popular. Reprenguem el camí allí on el vam deixar i comencem a caminar de nou cap a la independència. Només així deixarem enrere el llast de la repressió i podrem construir la República catalana dels drets i les llibertats que volem per a tothom.

Visca la República catalana!